

TYRŠOVÁČKÁ DOBA

Tyršovačky a Tyršováci současní i bývalí, jsem rád, že vám mohu představit další číslo našeho časopisu. Bude to něco, co jste ještě neviděli, poprvé v historii školy bude časopis vycházet KAŽDÝ TÝDEN! Začal vycházet 9. dubna 2020 a skončí týden poté, co bude školní docházka povinná pro všechny (zatím to vypadá na 4. září 2020 – v měsících červenec a srpen nevycházíme)...

Vážení naši čtenáři, pošesté vás vítáme na těchto stránkách o škole, ale nejen o ní. Co můžeme tentokrát nabídnout? Vzhledem k tomu, že výhledy na konec školního roku se mění každým okamžikem, dá se těžko odhadnout, co bude začátkem června. Jistě ale víme, že čtyři skupinky devátáků tráví každý den tři hodiny sami v lavici. Této významné události jsou věnovány úvodní stránky. Pak se podíváme, jak osmáci uvažovali (psali úvahu) na téma Jak současná situace změnila můj život. Určitě nevíte, jak se známkovalo na konci 19. století a jaký byl rozdíl mezi pětkou a šestkou na vysvědčení. Pokud se vám líbil večerníček Já Baryk, přečtěte si, jak šestáci vymýšleli nové příběhy. Jistě vás překvapí nápaditá srdíčka, která tvořili naši žáci pro bojovníky v první linii. Nechybí ani soutěž o Zlatou přednostenku, která může na týden pro dva lidi znamenat přímou cestu k výdejnímu okénku na obědech. Takže jako posledně – POJĎME NA TO!!!

Stejně jako vždy začínáme radostnou zprávou. Výherkyní soutěže a tedy šťastnou majitelkou Zlaté přednostenky, která umožní legálně předběhnout vítězce a její kamarádce všechny řady ve školní jídelně pro jeden týden v září 2020 se stala

Eliška Dobiášová z 8. B.

Napsáno na okraj – Reportáž ze školy

Dnes je neděle. Každý by si určitě řekl, že opravdu hezký den, ale realita u mě je trochu jiná...

Byla jsem čtyři dny na jižní Moravě, užít si posledních pár dnů. Ale mělo to jeden háček. Bez připojení k internetu. Teď si představte, že jste v neděli zavaleni úkoly z bakalářů a musíte je vyplnit do téhož dne. Což mi zabírá do velmi pozdních večerních hodin. Když dodělávám všechno, co mám, oddechnu si a přemýšlím, co budu zítra dělat. Už si tak plánuju učivo během distanční výuky, když v tom blik... **JÁ VLASTNĚ JDU ZÍTRA DO ŠKOLY!!** Trochu se vzpomínám ze šoku a rozhodnu si přečíst náš školní internetový časopis, abych zahrnala myšlenky někam jinam.

Když jsem si četla vzkaz deváťákům, řekla jsem si... to bude ještě zajímavé. Zavřela jsem náš počítač a šla jsem si lehnout. Při usínání jsem myslela na věci, které jsem si určitě nezabalila a určitě si je sbalím ráno, i když na to stejně zapomenu, taky si představuju zítřejší den po koronavirové pauze, který je mnohem odlišný, než ten zítřejší. A tak pomalu s myšlenkami usínám.

Jako každé ráno mi zazvonil budík. Jsem ráda, že můžu spát déle, než v normální školní den. Vstanu, zjistím, kdo všechno je doma, a nasnídám se. Ráno probíhá jako každé jiné. Přemýšlím, co bych asi dělala, kdybych do školy nešla. Byla bych určitě dřív vzhůru a běhala můj každodenní okruh po Trojanovicích. Ale zpátky, jako

každý první školní den, musíte mít nějakou tu minutu zpoždění. Stejně jako já, a tak spěchám rychle na autobus, abych to stihla. Když nasednu, volá mi moje kamarádka, která mě chce psychicky podpořit. A mluvíme spolu až do příchodu našich vyučujících na náš školní dvůr. Přitom přicházejí mí další spolužáci.

Každá třída musela být na dvoře zvlášť, aby se zabránilo riziku nákazy. Pak jsme museli postupně odevzdávat čestná prohlášení, kde jsme prohlašovali, že nemáme příznaky nákazy. Některé hlavy děravé toto prohlášení nechaly doma. ☺ Po chvíli se po třídách žáci odebrali do fronty, museli dodržovat odstupy, někteří si na to nemohli

zvyknout, protože se chtěli bavit s ostatními. Před vchodem na nás čekala dezinfekce, kterou museli všichni použít. Ve frontě se čekalo na měření teploty, a jakmile jsem přišla na řadu, byla to pro mě věčnost, než jsem se dozvěděla, že mám teplotu v pořádku. Poté měla naše třída třídnickou hodinu, kde jsme byli seznámeni se vším, co jsme měli vědět. Třeba dodržování odstupů mezi sebou, což se naší třídě moc nedařilo, ale ve

společných prostorách se všichni snažili mít roušku.

A pak byly dvě hodiny, matematika a čeština, první den to bylo trochu lehčí, paní učitelky nám řekly, jak to bude vlastně probíhat, a vrhly se nás učit na přijímací zkoušky. Když už bylo po všem, odebrali jsme se na oběd. Já jsem byla hotová docela rychle, ale protože se muselo čekat na ostatní, chvíli jsem čekala.

A tak skončil školní den a já ještě musela jít na mou soukromou přípravu na přijímací zkoušky. Bylo toho hodně, takže jsem si trochu oddechla, něco udělala do školy a vrhla se napsat tento článek.

Julie Šablaturová 9. B

Cvičný test z matematiky očima učitelky...

13 žáků z 9. C dnes poprvé psalo cvičný test z matematiky. A co viděla učitelka? Při prvním zhlédnutí testu někteří krouží očima, někomu málem vypadnou, někdo hledá pomoc na stropě, na zdi, dokonce někteří hledají nápovědu na mapě Evropy nebo že by byla za oknem? Někteří vypadají, že se chtějí schovat do lavice před testem. Ale neschovali se a všichni začali pracovat. S postupujícím časem těžkne hlava, někteří si ji podpírají jednou rukou, někdo dokonce dvěma. A co teprve ty obličejy? Už je učím

čtvrtý rok, ale některé grimasy vidím u některých poprvé. A čas běží rychleji a rychleji. Řada žáků opakovaně sleduje hodiny a vypadá to, že chtějí ručičky posunout nazpět. Jeden je tak znaven po 60 minutách, že ulehá na lavici. Někdo se utěšuje pohledem z okna. A asi si říká, no nějak to dopadne.

A je konec a jdeme hodnotit.

Dnes poprvé si vyzkoušeli ve známém prostředí, mezi svými spolužáky, co je čeká. A my jim všem budeme přát, ať se jim ten další důležitý krok k dospělosti podaří.

Jana Bartošová

Školní třídy pomalu ožívají

Letošní školní rok nám přináší již několik týdnů řadu překvapení, se kterými se chtít nechtě musíme vypořádat, žáci jsou dlouhodobě odloučení od svých spolužáků a vyučujících, výuka nabírá zcela jiných rozměrů, metod a forem práce.

V pondělí 11. května 2020 využilo v základní škole Tyršova 913 možnost docházky do školy a obnovení výuky 56 žáků 9. tříd, což představuje dvě třetiny z celkového počtu žáků posledního ročníku. Škola se na jejich příchod připravila předem na základě dotazníkového průzkumu a naplánovala pro ně pravidelnou výuku především z předmětů k přijímacímu řízení.

A jak první den ve škole pro devátáky vypadal? Po shromáždění žáků na školním dvoře (v určený čas a s potřebnými rozestupy) si žáky v předem určených skupinách do 15 osob převzali pověření učitelé a po jednotlivcích je provedli ranním filtrem. Žáci si před vstupem do budovy vydezinfikovali ruce a byla jim bezkontaktním teploměrem změřena tělesná teplota. Současně odevzdali čestné prohlášení, že netrpí respiračním onemocněním a jsou seznámeni s rizikovými skupinami. Poté již mohli se svými vyučujícími přejít do tříd, které pro ně byly díky rozestupům speciálně upraveny,

a poprvé po dvou měsících usednout do lavic. První hodina byla věnována poučení o bezpečnosti a mimořádných hygienických a provozních podmínkách, v dalších hodinách se již naplno mohli věnovat vlastní výuce. Žáci docházejí do školy pravidelně každý pracovní den na tři vyučovací hodiny, které jsou věnovány především matematice, českému jazyku a střídavě některému z dalších hlavních předmětů (anglický jazyk,

chemie, fyzika a další).

Věříme, že pravidelnost nastavené výuky a docházky do školy umožní žákům intenzivnější přípravu na přijímací zkoušky, v některých případech obnovení pravidelného pracovního režimu, vyzkoušení si zátěžové situace při řešení testů v modelových podmínkách svých vrstevníků a v neposlední řadě posílení sociálního kontaktu se svými spolužáky, o který byli po dobu uzavření školy ochuzeni.

Zdeňka Murasová

Tento týden nastoupili do školy žáci 9. ročníku, aby se intenzivně připravovali na přijímací zkoušky na střední školu. Během prvních hodin se jich paní učitelky ptaly na otázku: „Kde jsi během „samostudia“ použil/a, využil/a matematiku?“

Zde si můžete přečíst některé jejich odpovědi:

- ❖ Použila jsem ji, když jsem potřebovala vypočítat čas nebo při DÚ.
- ❖ Na cvičných příjímáčkách.
- ❖ Při vaření a pečení.
- ❖ V obchodech, při vaření.
- ❖ V obchodech, při malování.
- ❖ Matematiku jsem využila při nákupu na internetu, při výpočtu slevy.
- ❖ Když jsem pomáhala bratrovi s matematikou.
- ❖ Matematiku jsem využila, když jsem potřeboval spočítat, kolik musím koupit dlaždic na zahradu.
- ❖ Nikde.
- ❖ U domácích úkolů.
- ❖ Ve hrách, na doučování.
- ❖ Při vyměřování pole na brambory.

Jak současná situace ovlivnila můj život? Myšlenky z úvahy žáků 8. B

Tak především hodně. Ale ne hodně jako hodně, ale hodně jako opravdu velmi hodně. Jak tak nad tím přemýšlím... Asi bude lepší použít slovo velmi, protože hodně zní jako od slova hodný a to to asi nevystihuje, ale tímto blábolením o ničem jsem zaflákal skoro tři řádky takže... se vrátíme k tématu.

Filip

Já vím, že někteří žáci jsou rádi, že jsou doma a mohou se učit z domova, ale já si myslím, že je lepší, když se chodí do školy a můžeme se učit tam. Ve škole je to pro

všechny jednodušší, pro žáky i pro učitele, nemusí se s nikým spojovat na dálku a rada nebo vysvětlení učiva může proběhnout osobně a žáci tak lépe pochopí probíranou látku.
Jan

Už mi ten obyčejný svět dost chybí. Ráda bych zase každé ráno nestíhala autobus a procházela po škole městem. Ale komu by ta stará denní rutina už nechyběla, že? Nikdy bych nečekala, že bude nějaká karanténa a už vůbec jsem nečekala, že i když budu celé dny doma, budu se vždy těšit na ten sladký, bezúkolový víkend. I přes tuhle dobu se snažím být veselá a pohodová, ale občas to už nejde a skončím brzy v posteli se sluchátkama na hlavě. No co, každý to prožívá nějak a hlavně každé pro má i své proti, a na to by člověk neměl zapomínat.

Kristýna K.

Toto období nemám vůbec rád. Ještě než se koronavirus dostal do Česka, moc jsem si přál, aby se zavřely školy a aby se stalo něco takového, jako se děje teď. Postupem času jsem ale zjistil, jak je to špatné. Například škola mně takhle vůbec nevyhovuje. Raději bych seděl 7 hodin denně v lavici, než abych se stresoval doma. Říkám to snad poprvé a naposledy v životě, ale už se moc těším do školy. Těším se do ní nejen kvůli lepší přípravě a učení, ale je mi také smutno po mých kamarádech, které jsem dlouhou dobu neviděl. První dny karantény jsem byl šťastný, že mám konečně čas na sebe. Říkal jsem si, že si konečně přečtu nějaké knihy, budu žít zdravě a posilovat a že se budu naplno věnovat škole. Podle mých plánů to nedopadlo, ale snažím se to napravit.

Jakub K.

Chci jen říct, že tato situace není jednoduchá i pro nás obyčejné děti. Každý by už chtěl trávit čas s rodinou, oslavit narozeniny, grilovat s přáteli, jít do kina, zajít si na oběd, a takhle bych mohla pokračovat... Co jsem ale změnila já? Mám více času na věci, na které jsem moc času neměla. Např. chodím více na hory, procházky, více uklízím, ale také více strávím času na sociálních sítích a televizi. Přemýšlím nad věcmi, nad kterými bych nepřemýšlela. Zdají se mi více zlé sny, více všechno řeším. Zkráceně, už mi z karantény trochu hrabe a chci, aby byl život takový, jaký byl předtím... Na druhou stranu, může být hůř, tak bychom si s toho neměli dělat těžkou hlavu...

Pavlína

Všechno začíná ránem. Místo toho, abych vstával do školy jako obvykle, si vstávám, kdy chci. Nasnídám se, jdu na procházku se psy, a jakmile se vrátím, sednu k počítači a dělám domácí úkoly poslané od učitelů. To bude asi ta jediná velká změna, že prostě nejdu do školy. Jinak já se vlastně snažím dělat, že současná situace vůbec není. Ignoruji tak moc, jak to jen jde. Snažím se žít stejně jako před ní.

František

Řekl bych, že po skončení karantény si všichni začneme pořádně vážit volného pohybu bez omezení, jako je rouška. Sice to vypadá, že koronavirus má samé nevýhody, ale je to vlastně lekce, abychom zůstali všichni doma a přitom drželi spolu, byli opatrnější a mnohem víc dbali o své, ale i zdraví okolních lidí. Co budu dělat po skončení karantény?

Budu konečně moc jít ven s kamarády. Dělat svoje koníčky. A spoustu kdysi normálních věcí.

Šimon

Od té doby nám učitelé začali posílat hromady úkolů přes Bakaláře. Začaly se konat online hodiny přes Skype a jiné aplikace. Z ničeho nic jsme se na nějakou dobu stali sami sobě učiteli. Vyhovuje vám učení doma? Pro mě to byl ze začátku nezvyk učit se celý den doma a nechodit do školy, ale nakonec mi to docela vyhovuje. Díky této situaci mám čas na věci, co jsem dříve nestíhala, např. chodím pravidelně do lesa se psem a rodinou, doma hrajeme více společenských her a také mám čas věnovat se mému oblíbenému koníčku, a tedy malování. Nově jsem také díky tomu zkusila lukostřelbu, která mě moc baví. Mám prostě více času si věci pečlivě rozvrhnout a naplánovat. Výhodou také je, že se naučíme být více samostatní a učit se sami.

Eliška

Pozitivní stránka? Jsem ráda, že když je ta karanténa, můžu si rozvrhnout čas tak, že mám čas na učení, na sport a i na to lenošení. Konečně mám čas i sama na sebe, co jsem při škole a dlouhých trénincích moc neměla. Jsem ráda, že karanténa jsou v podstatě prázdniny, i když se musím učit. Jsem ráda, že je to nová zkušenost, při které se učím samostatnosti, využívání a vyhledávání věcí a informací, které sice dělám pro školu, ale díky tomu se učím i jak něco vyhledat a dělat samostatné výpisky a práce, které doufám, se mi budou hodit i na střední škole. Pokud se tam vůbec dostanu. ☺ Věnuji se tak i víc své kočce. Mám pocit, že díky koronaviru se všichni zpomalili, nikdo nikam moc nespíchá, nejezdí moc aut, a když mám otevřené okno, je venku větší klid a slyším i více zpívat ptáky. Protože všechno učení dělám včas, a každý den si to dobře rozvrhu, abych měla i více volného času, tak jsem začala i číst knížky.

Snad už to brzo skončí a my můžeme jít ven bez toho, abychom se báli a po kapsách nosili dezinfekce. Nedovedu si představit dohromady sluníčko, plavky, dezinfekci a roušku. Je to divná čtyřkombinace. Budu ráda, když dezinfekci nahradím opalovacím krémem a roušku balzámem na rty s příchutí jahod. Ať už je léto a prázdniny a volnost!
Vanda

Já Baryk

Kdo by neznal skvělý Večerníček, který podle námětu Františka Nepila ilustroval Adolf Born. Česká televize natočila 12 dílů a šestáci se rozhodli, že napíší díly další.

Já Baryk a můj kocour

Jednoho krásného slunečného dne, kdy jsem se zrovna vyhříval na sluníčku, se k nám zatoulal kocour. Nakračoval si po trávě rovnou ke mně. Já jsem hned vstal a chtěl jsem ho pozdravit, jenže on hned, jak mě spatřil, utekl na strom. Já na strom lézt neumím, zato kočky a kocouři jsou na to mistři. Hned jsem na něj začal volat, že se jmenuju Baryk a že mě se bát nemusí! Jsem totiž mírumilovný pes! On mi ze začátku moc nevěřil a řekl mi, že má se psy špatné zkušenosti. Ale potom mi dal přeci jenom šanci. Začal pomalu slézat dolů ze stromu, až byl konečně dole. Řekl mi, že se jmenuje Šedík, protože ho tak pojmenovali jeho majitelé, jelikož je celý šedý. Pak mi také prozradil, že se ztratil, vydal

se prý na menší výlet, aby si prohlédl okolí, jenomže pak už netrefil zpět. A tak došel až sem, kde se potkal se mnou. Řekl jsem mu, že mu pomůžu dostat se domů. Ale až zítra, protože se začalo stmívat. Řekl jsem mu, že může spát se mnou v boudě. Pak jsem si ale všiml, že mu ve tmě svítí oči. Řekl mi, že je to u koček a kocourů normální, že skvěle vidí ve tmě! A taky si k večeri chytil myš! To prý také kočky a kocouři dělají. Další den jsem se s ním šel projít po okolí a nakonec jsme jeho

domov našli! Takže jsem měl od teď nového kamaráda.

Kateřina Dobiášová

Já Baryk a blecha

Jednoho dne jsem se ráno vzbudil. Můj první pocit po probuzení byl takový, že mě všechno svědilo. Nevěděl jsem proč. Nikdy dřív se mi nic podobného nestalo. Začal jsem se drbat a kousat. Najednou mi něco skočilo na čumák. Bylo to malé, skoro neviditelné. Zeptal jsem se, kdo je a co tu dělá. To záhadné stvoření mi odpovědělo: „Já jsem blech a bydlím v tvém kožichu se svou rodinou.“ Mně osobně se to vůbec nelíbilo. Vždyť mám tak krásný kožich a blechy mi ho zničí. Hned jsem běžel za svým páníčkem, abych mu aspoň naznačil, že mám blechy. Chvilí trvalo, než se mu rozsvítilo a pochopil, co chci říct. Vzal mě k veterináři. Tam jsem se dozvěděl, že blechy jsou 1 až 7 milimetrů velké a mají žlutohnědou barvu. Také mají 3 páry silně vyvinutých končetin, které umožňují skákání. Zjistil jsem, že jsou to přenašeči nebezpečných onemocnění, takzvaných morů. To mě teda polekalo. Pan veterinář nám dal speciální šampón proti blechám. Úžasně voněl. Hned když jsme přijeli domů, páníček mě okoupal a po blechách nebyla ani stopa.

Amálie Ella Piskořová

Já Baryk a moje želva

Jednoho dne jsem našel u plotu želvu schovanou v krunýři a myslel jsem, že je to pouze želví krunýř. No, a tak jsem si ho donesl do boudy jako ozdobu. Po necelém dni se želva probrala a já se jí strašně lekl. Rozkoukala se a začala mluvit: „Ahoj, já jsem Emil, a kdo jsi ty?“ Jak jsem se vzpamatoval, odpověděl jsem: „Já jsem Baryk a jak ses dostala k nám?“ „No jeden pes mě chytl a házel se mnou, ale jelikož jsem želva, tak si můžu zalézt do svého krunýře, takže se mi nic nestalo. A jelikož si všichni myslí, že jsme pomalí, tak si mě dal před boudu a já mu utekl až sem.“ „Ahá,“ odpověděl jsem mu, protože mi bylo divné, že by šnek měl stejné vlastnosti jako želva. Ale taky má asi hlad, tak jsem mu nabídl maso ze své misky. „Ale to já nejím, želvy jsou býložravci, my maso nejíme.“ A tak jsem mu zašel pro nějaké listy a Emil šel dál a taky jsem mu držel tlapy, ať už na něj žádný pes nemůže.

Adam Hoza

Já Baryk a můj lišaj smrtihlav

Jednou pozdě večer jsem si tak ležel u boudy a viděl jsem, jak nad květy poletuje nějaký hmyz. Včela to nebyla a vypadalo to z dálky jako moucha. Tak jsem běžel blíže, abych si to pořádně prohlídl, ale pořád jsem měl dost velký odstup, protože jednou mě píchla včela do čumáku. Byl jsem už blízko a zjistil jsem, že je to lišaj smrtihlav s charakteristickou kresbou lebky na hřbetní straně hrudi. Sál nektar, ale na kytce neseděl, protože je těžký noční motýl, naštěstí je dobrý letec. Já jsem si to málem spletl s dlouhozobkou svízelojou, která ale létá ve dne a letem připomíná kolibříka. Tak jsem mu popřál dobrou chuť a pelášil jsem zpátky do boudy, protože můj člověk už spal.

Viktorie Svobodová

Já Baryk a můj ježek

Jednoho rána jsem vstal a šel se podívat ven. Sluníčko hezky svítilo. Vyšel jsem a šlápl na něco, hrozně to píchalo. Tlapku jsem zvedl a zjistil, že tam je nějaké malé, kulaté a pichlavé zvířátko. Prý se mu říká ježek. Je celkem pomalý. Pozval jsem ho k sobě do obyváku, chvilku to trvalo, než za mnou došel, ale došel. Začal mi o sobě vyprávět. Dozvěděl jsem se spoustu informací, např. že má několik bodlin na zádech, je to konzument (to znamená, že nemůže vytvářet živiny a taky že konzumuje rostliny nebo živočichy) a taky že celou zimu prospí. Tohle jsem vážně nevěděl, blížil se večer a už jsme byli unavení, ježečkovi jsem dal vodičku,

napil se a šel spát. Druhého dne ráno jsem ježečka nenašel. Utekl jsem ven a on pomalu odcházel. Vyběhl jsem za ním a zeptal se, proč odchází. Ježeček mi řekl, že je podzim a on se zahrabává do listí. Tak jsme se rozloučili a slíbil, že na jaře za mnou zase přijde.

Amálie Bačová

Já Baryk a moje včela

Tak už je červenec, tento měsíc mám rád, protože s mým člověkem jezdíme k moři.

Tento rok to ale bude jiné, řekl můj člověk. Letos zůstaneme doma. Z očí mi stékaly psí slzy. Pak můj člověk odjel a já byl doma sám. Po chvíli ale přijel s velkou krychlí, která měla v sobě malou díрку. Postavil ji na stůl vedle mé boudy a odešel. Z krychle vyletěla včela, včela je hlavním zástupcem blanokřídlého hmyzu, a tak umí létat. Na její krátký život, který trvá 5 týdnů, toho stihne habaděj, teď například sbírá z květů nektar a pyl. Po chvíli za mnou včela přiletěla a sedla mi na hlavu, ale mě to svědilo, a tak jsem ji chtěl sundat, ale místo toho jsem ji rozplácl, protože je moc malá.

Karolína Žižková

Anketa: Co mi zlepší náladu, co mi pomůže, když se mi nedaří?

6. A

- nic; jít ven s kámošema; psaní s kamarády; rodina; volno; kakao na snídani; motorcky; to že nemusím trčet ve škole a že můžu mít přestávku, kdy budu chtít;

kamarádi; mně zlepšší náladu nějaká dobrá kniha; krásný slunečný den, filmy a seriály; kamarádky, domácí mazlíčci, sluníčko anebo televize; když můžu jít ven s kamarády; nevím; práce na zahradě se dřevem.

PC.

6. B

- nic; lepší mi náladu, když nemusím číst knížky a odpovídat pak na otázky:-); morčátka; asi když mi někdo poradí a je to správně; že mi mamka pomůže; jdu si kreslit a potom se k tomu vrátím; když mi pomůžou rodiče; s někým si psát; jídlo, anebo když si zahraju na počítači; rodiče; mamka; jít na balkón; podpora rodičů a kamarádů; nemám špatnou náladu; nevím; většinou nic; pouštím si hudbu; YouTube a hry.

6. C

- kocour Teddy; můj pesek Ňufka; křeček, PS4, kolo; jít do školy; jít ven; hraní her na počítači; čokoláda a čerstvý vzduch; když se teď můžu vídat s kamarády, vždycky se domluvíme a jdeme někam na procházku, minule jsme byli třeba u nás na zahradě; vezmu si nějakou sladkost, chvíli si odpočinu a pak pokračuji v úkolu; přestat, a nějak se odreagovat; si od toho odpočinout; zlepšší mi náladu, když na tu věc přijdu a začne se mi dařit; přejdou na jiný domácí úkol a potom se k tomu vrátím, to už většinou vím. A když ne, napíšu kamarádům nebo se podívám na internet.

7. A

Co mi zlepšší náladu, co mi pomůže, když se mi nedaří?

❖ Když mám blbou náladu, tak mi pomůže se pomazlit s mojí kočičkou Popelkou. Někdy mi pomůže si i zavolat s kamarády a poklebetit si. Ale nejhorší je, když se mi nedaří a já otevřu ledničku a vybilím jí.

❖ Rodina a hlavně přátelé, anebo to nějak neřeším a dám si od toho chvíli pauzu. Pomůžou mi hlavně povzbudivé řeči, ale i naopak řeči, které mi to mají zhoršit.

❖ Když se mi nedaří, vyhledám pomoc nejraději u babičky. Ta si ví rady skoro se vším a nikdy mi pomoc neodmítla.

❖ Kamarádi, rodina nebo se snažím myslet pozitivně. Nebo zajdu za mojí kočičkou.

❖ Vždy mi náladu zlepšší čokoláda. A když se mi nedaří, pomůže mi mamka.

❖ Počítačové hry – nepomůžou mi, když se mi nedaří, ale zlepšší náladu

❖ Náladu mi zlepšší sluníčko. Když můžu být s kamarádkou.

❖ Když se mi nedaří, pomůže mi písnička, hry a kamarádi.

❖ Když nemáme domácí úkoly.

❖ Odpočinek v posteli

8. B:

- když mám splněné všechny úkoly; pes; když vidím, že nepřišly úkoly nebo že jich je jen málo; když si můžu jít ven zaskákat na kole; když otevřu bakaláře a tam nic; pěkná písnička; nějaká dobrá zpráva; nic.

SBĚROVÁ AKCE JARO 2020

UPOZORNĚNÍ

Z DŮVODU EPIDEMIOLOGICKÉ SITUACE PROBĚHNE SBĚROVÁ AKCE VE DVOU DNECH:

10. června: od 8.00 – 16.00

11. června: od 8.00 – 14.00

Výběr papíru bude probíhat na školním dvoře. Vybírají se noviny, časopisy, kancelářské papíry a sešity. Vše je nutné důkladně svázat.

UPOZORŇUJEME - NEVYBÍRÁ SE KARTON, LEPENKY, KNIHY S PEVNÝMI DESKAMI!

Ankety 8. A, 8. B: Jak se změnil během dvou uplynulých měsíců můj pohled na domácí přípravu?

- ze začátku to bylo těžké, ale teď jsem si zvykla.
- jsme více samostatní (asi).
- teď už to zvládám lépe než na začátku a dokážu si to rozvrhnout tak, abych vše stihla a mohla se věnovat i jiným činnostem.
- připadá mi víc neorganizovaná než v normálním školním roce.
- nijak.
- není to tak hrozné, naopak výhodou je, že si můžu uspořádat pořadí předmětů podle sebe.
- domácí příprava je podle mě v pohodě, i když včera jsem ji dělala 6 hodin, což bylo šílené, ale někdy je to v pohodě, domácí příprava mě baví.
- nijak se nezměnil. Mně to vyhovuje.
- nijak

Co jste se o sobě dozvěděli během uplynulých dvou měsíců, v čem jste se změnili?

- jsem víc líná
- můj život se celý změnil, jsem více pečlivá a samostatná
- tak určitě jsem se změnila v přípravě do školy.
- o sobě vím asi tak všechno. A žádnou změnu jsem nepocítil.
- jsem lenoch a asi jsem se z toho zbláznil.
- ničeho jsem si nevšiml, až na to, že stárnu
- všechno je v pohodě, nějak si myslím, že jsem se nezměnila, možná k přípravě ve škole, že chci mít vždy všechno nejdřív hotové a neodkládat to na pozdější chvíli.

- změnila jsem se asi v tom, že si víc vážím toho, co mám.
- v ničem

Co děláte ve volném čase?

- jsem na mobilu, nebo sportuju
 - jezdím na hory za pejskem, úkoly (i od mamky)
 - když je pěkně, tak jdu ven a když ne, tak se kouknu na videa nebo si něco přečtu či vyluštím.
- jdu jezdit na kole.
- prokrastinuju.
 - hraji na KYTARU
 - chodím na hory, jsem se svými přáteli, rodinou a teď jsem se začala učit fotit a strašně mě to baví, takže v tomhle ohledu je karanténa super, že se naučím něco nového, ale už se těším, jak to všechno skončí.
 - jsem s rodinou, na zahradě, v přírodě, pečů a jsem na počítači.
 - spím

Z archivu časopisu Druhé patro (2004, ročník 3, číslo 3, strany 51-52)

Bojíte se známek?

Vzpomínka na časy minulé – jak se známkovalo před sto lety, tedy v době, kdy se stavěla budova naší školy. Možná víte, že v budově byla asi dvacet let střední tkalcovská škola, teprve později se škola změnila na dívčí.

Nejdůležitější byla zcela jistě známka z chování – tedy jak se dříve říkalo z **mravů**. Od školního roku 1884/5 stačily tři stupně, o dva roky později přibyla i čtverka:

- 1 – mravy úplně přiměřené**
- 2 – mravy přiměřené**
- 3 – mravy méně přiměřené**
- 4 – mravy nepřiměřené**

O dvacet let později (od roku 1906/7) přibyla pětka z chování. Mravy tedy byly:

- 1 – chvalitebné**
- 2 – uspokojivé**
- 3 – zákonné**
- 4 – méně zákonné**
- 5 – nezákonné**

V roce 1939/1940 opět stačily tři stupně, po válce čtyři.

Známky z předmětů:

rok 1884/5:	1 – velmi dobrý	rok 1886/7:	1 – velmi dobrý
	2 – dobrý		2 – dobrý
	3 – prostřední		3 – dostatečný
	4 – nedostatečný		4 – sotva dostatečný
			5 – nedostatečný

Zevnějšek písemných prací:

rok 1884/5: 1 – velmi čistý
2 – čistý
3 – méně čistý
4 – nečistý

rok 1886/7: 1 – velmi pořádný
2 – pořádný
3 – méně pořádný
4 – nepořádný

od roku 1906/7: 1 – velmi úhledný
2 – úhledný
3 – méně úhledný
4 – neúhledný
5 – nedbalý

za války se tato známka z vysvědčení ztratila (asi navždy – bohužel!)

Novinkou od roku 1906/7 je i známka za **pilnost** (vydržela skoro 30 let a zmizela těsně před válkou).

Jaká tedy mohla být pilnost?

1 – vytrvalá
2 – náležitá
3 – dostatečná
4 – nestálá
5 – nepatrná

Kdyby byla pilnost na vysvědčení i dnes, co byste měli? Šestku, sedmičku, ...?

Jak známky změnila druhá světová válka?

Od školního roku 1943/1944 bylo zavedeno šestistupňové hodnocení žáků. Přešlo se tak na známkování, které se používalo v Německu a na německých školách v protektorátu:

1 - sehr gut – **výborně**

2 - gut – **chvalitebně**

3 - befriedigend – **dobře**

4 - ausreichend – **dostatečně**

5 - mangelhaft – **nedostatečně** (tato známka se dávala žákům, u nichž se předpokládala brzká náprava)

6 - ungenügend – **nedostatečně** (tato známka se dávala žákům, u kterých se neočekávala brzká náprava).

Podle třídních knih školy na Lomné a materiálů Památníku Terezín

Deutsch — Německý jazyk			6	5	4.
Tschechisch Český jazyk	auf der Unterstufe: na nižším stupni:	Lesen — Čtení	5	5	5.
		Schreiben und Sprechübungen Psaní a cvičení řeči	6	6	6.
	auf der Mittel- und Oberstufe na středním a vyšším stupni				7.
					8.
Elementarunterricht — Prvouka			5	4	9.

POZDRAV ŠKOLNÍHO PSYCHOLOGA

Milí žáci Tyršováci,

týden zase utekl jako voda, devátáci mají za sebou první dny ve škole a za chvíli řadu z Vás také čeká nástup zpátky do školních lavic.

I já opět navštívím svou školní pracovnu a vyměním část videokonzultací za osobní kontakt. Už se popravdě těším. Pokud by si někdo z Vás potřeboval popovídat, neváhejte se na mě obrátit, jsem tu pro Vás.

Z Vašich reakcí totiž vnímám, že je čím dál obtížnější udržet se doma v pravidelném učebním režimu, plnit všechny zadané úkoly a nepolevit. Nestíháte, nemáte chuť do učení, ztrácíte motivaci, sílu a odkládáte povinnosti. Ty se pak postupně nabalují jako **sněhová koule**, je jich víc a víc, učitelé neúnavně posílají další a další. Dostavuje se pocit, že Vás koule **úplně zavalí**.

Proto často jediných možným řešením, jak stav přežít, je rezignovat, ignorovat požadavky. Což bohužel pomáhá jen na chvíli, do nekonečna to nejde a **dlouhodobě si moc nepomůžete**. Učitelé a rodiče zvýší kontrolu, začnou tlačit a jste na tom ještě hůř. Navíc, pokud nejste zrovna povaha „mám vše na salámu, párku“, přidá se nepříjemný, dlouhodobý, vtíravý **stres**, který nelze setřást. Provází Vás v různé míře dnem a je neskutečně protivný. 😞

Odborně se takový stav nazývá **PROKRASTINACE**. A protože existuje pro tento stav i název, můžeme usuzovat, že se nejedná o nic neobvyklého. Zažil ho už kde, kdo a není se čemu divit, že tedy potkal i Vás. Je tedy zcela normální zažívat tyto stavy, obzvláště po tak dlouhé době, jakou je již **63 dnů** nouzového stavu stráveného doma. To už máte zaděláno na slušnou ponorku, pokud nejste aktivní i v jiných oblastech.

Věřte, že i tato těžká doba jednou skončí. Nebude trvat věčně. Pomůže **trochu matematiky**. Do konce roku Vás už čeká jen **33 školních dní**. Jste tedy už dávno za **polovinou** a **zbývá** už jen **jedna třetina** s povinnostmi, což už je oproti tomu, co máte za sebou **moucha**.

Proto nepropadejte panice, pesimismu. Pokuste se ještě na chvíli nastartovat, namotivovat, **cíl je už v dohlednu.** **A zasloužené prázdniny před námi.**

Co máte nyní dělat? Jak se prokrastinace zbavit? Znáte hádanku: „Může mravenec sníst slona? Odpověď: Ano, ale po kouskách.“ 😊
A tak je to i s učením. Začněte pomalu, postupně a jistě to zvládnete.

PÁR DOBRÝCH TIPŮ PRO VÁS:

- 1) **MYSLETE**   **POZITIVNĚ** – povzbuzujte se pozitivními hesly – např. „Vše zvládnou, já to dám, jsem dobrý/á“.
- 2) **VYTVOŘTE SI PLÁN** (rozvrh, seznam) do kalendáře nebo na samostatný papír. **NAPIŠTE, CO A KDY SPLNÍTE** – nastavte si termín.
- 3) **SEŘAĎTE ÚKOLY PODLE DŮLEŽITOSTI** ↓ (od nejdůležitějšího k nejméně důležitému).
- 4) **ROZDĚLTE SI ÚKOLY NA MENŠÍ ČÁSTI.**
- 5) **ZJEDNODUŠTE SI TO**, vybírejte jen podstatné. Nic nemusí být naprosto dokonalé k odevzdání.
- 6) **KROKUJTE**, začněte postupnými, menšími kroky plnit do každého předmětu něco, od nejdůležitějšího po méně důležité. Stoupejte k cíli postupně jako po schodech.
- 7) **VYTVOŘTE SI K UČENÍ POHODOVÉ PROSTŘEDÍ** – odstraňte rušivé elementy, nachystejte si oblíbený nápoj, misku s něčím dobrým k zobání, můžete si pustit hudbu.
- 8) **DĚLEJTE SI PŘESTÁVKY** – plnění úkolu a 5 minut pauza, po **TECHNIKA POMODORO** – 25 min 4 cyklech delší pauza 15–30 minut.
- 9) **ODŠKRTNĚTE SI, CO MÁTE HOTOVO.**
- 10) **ODMĚŇTE SE PO PRÁCI,** **POCHVALTE SE.**
- 11) **NAJDĚTE SI NĚKOHO S KÝM MŮŽETE SDÍLET SVÉ POKROKY** **A ÚSPĚCHY.**

Držím Vám palce, jistě vše zvládnete!!!

V závěru bych se ještě chtěla zmínit o naší poslední soutěži **TYRŠOVÁKU, PODĚKUJ A POŠLI SRDCE VŠEM HRDINŮM V PRVNÍ LINII.**

Jsem nadšená ze všech nasbíraných poděkování se srdci, které posíláte. Moc Vám za ně děkuji. Protože jde o dobrou věc a chci dát příležitost ještě těm, co nestihli srdce poslat, prodlužuji naši soutěž ještě o další týden. Pak všechny srdce posbírám, vytvořím plakát, který hrdinům za Vás všechny doručíme. Zde ještě ukázka Vašich úžasných prací. Těším se na další srdce.

Vaše školní psycholožka Mirka Vojnová

Ester Maloušková 7.C

František Ondřejka 2.C

Filip Slaziník 2.C

Adéla Zátopková 1.A

Daniel Miček 8.C

Marianna Vlčková 7.B

Lucie Seltenreichová 9.C

Hana Siwková 7.A

Michael Bjaček 7.A

Adéla Malinová 7.B

7.A
Darina Ištvanéchová

Nikola Čmuhařová 7.A

Adéla Zátopková 7.A

František Ondřejka 2.C

Lucie Šmahlíková 8.D

Valentýna Šindlerová 7.B

Adéla Klimešová 2.C

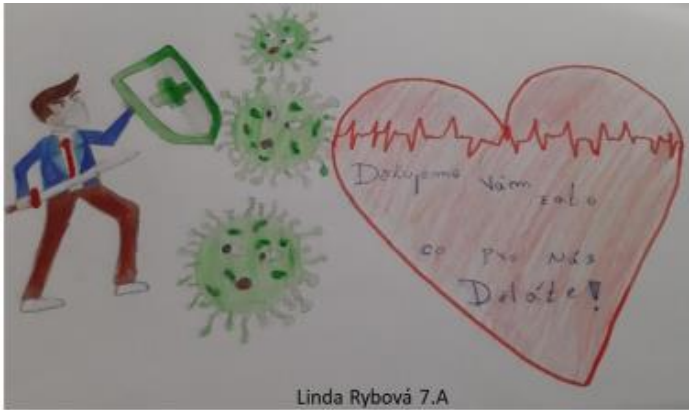
Adam Blažek 7.C

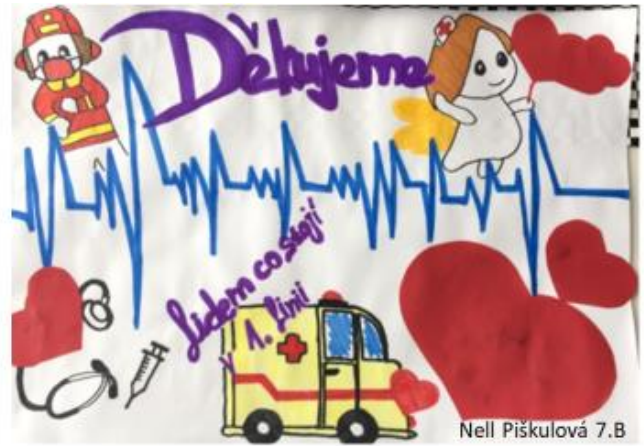
Adriana Balážová 8.C

Adéla Vytlačilová 3.A, Vojtěch Vytlačil 1.A

Linda Rybová 7.A

Nell Piškulová 7.B

Svatava Šenová 7.B

Daniel Zbavitel 7.A

Vendula Grygaříková 7.C

Rozálie Škorňová 7.A

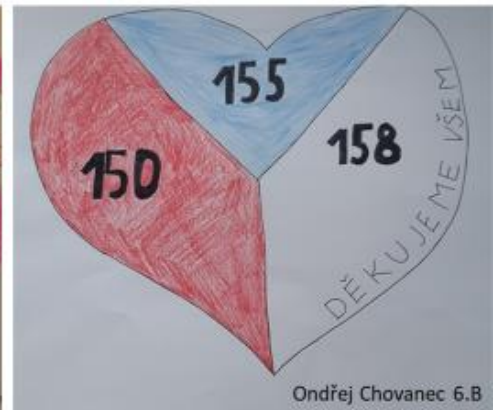
Aleš Petr 7.B

Natálie Filipová 7.B

Terezie Dobiášová

Ondřej Chovanec 6.B

Sabina Šindlerová 8.C

Jakub Oppitz

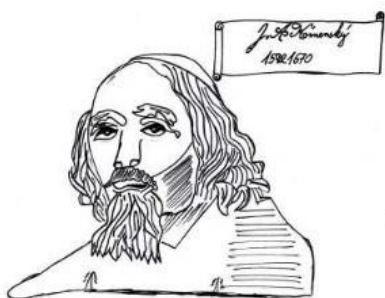
Jiří Drozd 8.D

Verner Matej 3.A

Zuzana Boháčová 7.C

Oliver Lysek 6.B

Časopis Druhé patro míval od čtvrtého ročníku pravidelně svůj komiks. Do této Tyršovické doby jsme vybrali komiks 7. čísla 10. ročníku, který nakreslil Dominik Bražina

Když tak vidím

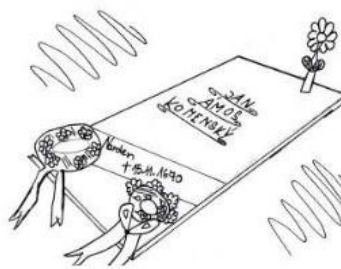

jsem celkem rád,

Komiks

současné školství,

že jsem už 342 let mrtvý...

Téma na příště? Talismany...

Každým týdnem mi ubývají témata do časopisu. Proto dnes budu psát o našich talismanech, neboť ty se nám v tuhle dobu dost hodí. Jsem si jistá, že každý alespoň jednou zkoušel hledat čtyřlístky, i já jsem to zkoušela a někdy se mi to i povedlo. Sice nevím jak vy, ale já si je schovávala do knížky. Postupně uschly a najednou se ocitly v koši. Každým rokem jsem přestávala hledat, ale teď za doby covidové jsem zase začala. Zkouším hledat čtyřlístky, také sfoukávám pampelišky, nebo si něco přeji, když vidím padat hvězdy. Doporučuji vyzkoušet si to a když se to povede, máte z toho radost, která je v tomto období důležitá.

Tereza Jašková

Paměti frenštátské lípy patří k volitelnému předmětu Historie a současnost už několik let. Okolnosti vzniku knížeček jsou jasné: žáci dostanou „školní historické prameny“, nejčastěji jsou to stránky z kronik, novin, časopisů a mají je přečíst a popřemýšlet, jak by události z nich viděla lípa na náměstí. Když jsou knížky vytištěné, přichází křest knížek na náměstí u kašny pod korunou nejstarší lípy. Z letošní „sklizeně“ si můžete přečíst

Vzpomínky frenštátské lípy od Kamily Petrové

Zdravím, jsem ráda, že jste si sedli zrovna sem. Myslím, že jsem ta pravá na vyprávění nejzajímavějších příhod, co se na náměstí staly. Žiji tady někdy od roku 1900 a mám nad většinou změn přehled. Tak jen naslouchejte:

To jsem byla ještě mladá, když kolem mě chodili lidé, sedali si na lavičky, povídali si a psali dopisy. Jenže roku 1907 se to začalo měnit. Díky továrníku Zdeňku Bumbalovi se

začaly, do té doby klidným náměstím, ozývat nějaké zvuky. Vždy jako by mnou otřásl, když jsem to slyšela. Ty zvuky měl na svědomí telefon. Ze začátku jsem moc nechápala, o co jde, ale časem mi to došlo. Rychle se zvyšoval počet lidí, kteří telefony používali.

O tři roky později se stala další velká událost. Do města byl přiveden elektrický proud díky firmě Bernkop ve Frenštátě p. R. Najednou i v noci zde bylo světlo. Ze začátku mi to nedávalo spát, lidé kolem mluvili také o tom, že spotřeba elektriky je vysoká a dodávka firmy Bernkop nestačí. V roce 1922 se přistoupilo k napojení elektrické sítě v Severomoravských elektrárnách v Ostravě.

28. října 1918 se našlo pár lidí, kteří mluvili o převratu a o samostatném Československu. Až teprve o den později vyšly noviny, které tuto událost potvrzovaly. Lidé rozebírali noviny a četli, všichni o tom mluvili a v některých hloučcích stál jeden člověk a hlasitě četl zbytku. Nedalo se to přeslechnout a hlavně se to zdálo neuvěřitelné. Pro mě to nic moc neznamenalo, ale lidé kolem byli šťastní a to mi zvedlo náladu. Slavilo se a slavilo a dobrá nálada neupadala, ani co hodiny ubíhaly. U nás na náměstí se začalo strhávat všechno, co na sobě mělo alespoň trochu rakouského původu.

Občas mi zabylo opravdu smutno, což se změnilo v květnu 1919. Toho dne bylo již od

rána deštivé počasí, ale i přesto se na náměstí sešlo hodně lidí. Deštníky mi zakrývaly výhled, ale když se lidé rozestoupili, všimla jsem si, že mi přibyla nová kamarádka. Mezi sochami se tyčila drobná lípa. Všichni ji nazývali Lípou svobody. Na náměstí se zpívalo, recitovalo, hrálo a v pauzách měl proslov například starosta. Když byly slavnosti u konce, měla jsem prostor promluvit si s novou lípou.

Nakonec z nás byly dobré kamarádky.

V roce 1928 se u nás zastavil i pan prezident Masaryk. Díky jeho oblibě bylo plné náměstí lidí a i ten nejmenší obyvatel přišel vzdát hold. Uvítán byl panem starostou, předsedou starostenského sboru a žákyní Podešvovou, která přednesla svůj proslov. Druhá žákyně, Poláchová, jej přivítala kyticí růží. Poláchová občas sedávala u mě a vím, jak se na svůj slavnostní proslov těšila. Celá velká událost se moc vydařila a městem zavládla opět dobrá nálada.

Poté přišla jedna z mých nejoblíbenějších částí roku. Noc před odvodem. Mladíci se dostali i na náměstí a já měla ten nejlepší výhled na všechny vtípky, které tropili. Socha Jonáše, která byla umístěna na kašně, se nikdy nevyhnula pozornosti. Aby byla jistota, že mladíci mají na vše dost času, rozdělili se a nějaká část dělala hluk na jiné straně města, tím odlákali strážce veřejného pořádku. Občas se na Jonáše použilo lepidlo s barvou a byl posypán peřím, občas bylo použité vápno. Byla to vždy velká zábava a já si to užila.

Naopak mnohem hůř se jevil březen 1939. Odbila 10. hodina a na náměstí se začaly objevovat německo-říšské tanky. Myslela jsem, že prožiju poklidnou a chladnou zimu, ale najednou jsem se musela bát, jestli mě ty tanky nepolámou. Bylo jich plné náměstí! Pochopitelně jsem se začala bát i o občany Frenštátu, když vojsko obsadilo poštu, dráhu, četnictvo a úřad. Lidé se začali bavit i o tom, že Němci obsadili kasárny, sokolovnu, orlovnu a mnoho dalších objektů. Všude byla německá pěchota, tanky, auta a dokonce létala i letadla. Modlila jsem se, aby tohle období bylo rychle pryč.

Během roku 1940 začaly opravy náměstí. Byla to další důležitá a velmi zajímavá událost, proto mi nesměla uniknout. Stavba probíhala v létě, proto mi občas prach znemožňoval výhled. I přesto mi přišlo, že stavba šla mužům od ruky.

Po vojsku zde naštěstí nezůstaly velké pohromy, ale o ty se brzy postaraly ničivé povodně 1940. Povodně si vzaly železobetonovou lávku. Na náměstí byla situace sice o něco lepší, ale nálada tam panovala stejně pochmurná. Stát tehdy na dešti se mi úplně nelíbilo.

Na 6. květen 1945 vzpomínám opravdu ráda. Konečně tu byl konec války, oslavy proběhly na náměstí hned několikrát a lidé byli stejně nadšení

jako já. Na náměstí se jásalo, dítko spokojeně pobíhala kolem a já měla neuvěřitelnou radost. Frenštátem šel průvod se 6 000 účastníky. Nebyla jsem si úplně jistá, jak to teď bude vypadat, ale bylo mi jisté, že Frenštát zase ožil.

Přijel se k nám podívat i druhý prezident, Edvard Beneš. Na Náměstí prezidenta dr. Edvarda Beneše se sešli žáci frenštátských škol, jen aby ho uvítali. Kromě žáků se zde sešlo opravdu mnoho příznivců pana prezidenta. Na náměstí bylo plno, ale přesto jsem měla skvělý výhled. Po slavnostním uvítání odjel pan prezident na hotel Vlčina.

Již jsem vám říkala, že v mém stínu sedávalo mnoho lidí a povídali si o všem možném. Občas se tu taky zastavil Jaroslav Seifert, někdy jen hledal klidné místo, jindy psal básně nebo mluvil se svými přáteli. Jednou, když psal báseň, jsem jen trochu nahlédla a báseň mi okamžitě utkvěla v hlavě. Později, když ji recitoval svým přátelům, jsem si ji šeptala s ním:

*Tam u vás, milí, věřte mi,
Člověk se octne v světě jiném
I studánky tam voní vínem,
Kámen je cítit růžemi.
A kvítí voní krásou žen
A ženy voní jako kvítí.*

Ráno v úterý 20. února 1968 přijel náš olympijský vítěz, zlatý Jiří Raška. V jednu hodinu odpoledne bylo již náměstí plné. Ráda vzpomínám na tyto důležité okamžiky. Atmosféra na náměstí byla vždy skvělá, ale tentokrát byla až nepopsatelná, bylo neuvěřitelné, jak se z jednoho města stala jedna rodina.

V říjnu 2013 se stalo obrovské neštěstí, má kamarádka byla skácena. Bylo mi to ohromně líto, ale nedalo se nic dělat. Ztráta je vždy ta nejhorší varianta a v mém životě bylo najednou prázdno, po 120 letech mě opustila. I teď, o 6 let později, mě vzpomínka na mou nejlepší kamarádku bolí.

Některé tradice se stále dodržují, třeba Beskydská sedmička. Jako velkou fanynku sportu mě tento závod moc baví. Vždy si s ostatními lipami tipujeme, kdo by mohl být vítězem. Je vždy moc dojemné vidět šťastné soutěžící a hrdé rodiny.

Další mou velmi oblíbenou událostí je Martinský trh. Je skoro nemožné nepodlehnout kouzlu této události. Každoročně první večer je zde vyhlášen vítěz nejlepší vařonky. Další den dopoledne přijíždí svatý Martin, je nádherné vidět rozzářené

očí dítek stojících v blízkosti svatého Martina a jeho oře.

Každý rok se tu na chvíli staví i další přítel, vánoční strom. Vždy s sebou veze vůni přicházejících Vánoc. Na jeho rozsvícení se přijdou podívat desítky lidí a je to moc příjemné zpestření.

V poslední řadě mám moc ráda pravidelné farmářské trhy. Přijede společně s nimi i skvělá venkovská atmosféra. Vůně domácích produktů je k nezaplacení. Lidé bývají vždy moc milí a přívětiví.

Jsem moc ráda, že i těmito všemi událostmi Frenštát žije a doufám, že společně prožijeme ještě mnoho pěkných dnů.

Chcete soutěžit s naším časopisem?

Dnešní úkol je určen pozorným čtenářům. Zodpovězte správně tři následující otázky a odpovědi pošlete na adresu tyrsovackadoba@zstyrfren.cz do 20. května 2020 do 12 hodin. Z došlých odpovědí vylosujeme jednoho majitele Zlaté přednostenky

- 1, Jakou nejhorší známku si mohl domů odnést žák na vysvědčení?
- 2, Napiš alespoň dva Barykovy kamarády z našich příběhů.
- 3, Ve kterých dnech bude probíhat školní sběrová soutěž?

Děkujeme všem, kteří nám pomohli, a těšíme se příští týden na shledanou na těchto stránkách. Za redakci Petr Ondryáš

Tyršovická doba covidová vychází v ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Tyršova 913 jako dočasný internetový týdeník. Dočasný znamená, že by měl vycházet po dobu zavření škol + 1 týden navíc. Kontakt na redakci: Tyrsovackadoba@zstyrfren.cz.

Autorka loga Mgr. Pavla Novotná, členové redakce Mgr. Miroslava Vojnová a Mgr. Petr Ondryáš (zodpovědný vedoucí). Toto číslo bylo zveřejněno 15. května 2020.